

МЕТОДИЧНІ ПАРАМЕТРИ НАВЧАЛЬНОГО ТЕКСТУ

Панзига О.М.

Чернігівський національний педагогічний університет імені

Т.Г.Шевченка

Загальновідомим є той факт, що процес навчання другої іноземної мови проходить інтенсивно, поза межами вторинної мовної спільності і за менший проміжок часу, тому постає проблема максимально ефективного використання ресурсів змісту навчання. Одним із таких ресурсів є використання навчального тексту для формування мовних компетентностей майбутніх вчителів у рецептивних видах мовленнєвої діяльності. За допомогою навчального тексту відбувається демонстрація мовного матеріалу та забезпечення зв'язку нового матеріалу з уже засвоєним. Навчальний текст, має слугувати вирішенню методичних завдань, тобто говорять про методичну адекватність тексту [3, с. 14]. Методичні параметри розглядаються у зв'язку з: а) можливістю аналізу тексту як комунікативного явища; б) можливістю вивчення дидактично-методичних характеристик текстів, які призначені для навчання. Тобто розглядаючи текст як форму комунікації, важливо наголосити услід за Н.С. Болотновою, що текст завжди буде продуктом первинної комунікативної діяльності автора (того хто говорить, або пише) і об'єктом вторинної комунікативної діяльності адресата (читача або слухача). Щоб відбулося спілкування автора і адресата засобами тексту, необхідні знання мови (коду) і дійсності (а саме – спільність концептуальної і мовної картини світу у комунікантів), а також наявність контакту (каналу зв'язку) [2, с. 111]. Оскільки метою нашого дослідження є формування мовних компетентностей у рецептивних видах мовленнєвої діяльності, то наше завдання є навчити сприймати, обробляти лексичні одиниці, граматичні структури та фонетичні явища в текстах для читання та аудіювання. Необхідність і актуальність формування компетентності у мові і культурі країни, мова якої вивчається, є очевидними. Відповідно способом трансляції іноземної культури пропонують вважати автентичний текст [3, с.

28]. За визначенням словника методичних термінів це усний чи письмовий текст, який є реальним продуктом мовленнєвої діяльності носіїв мови, неадаптований для навчальних ситуацій [1, с. 25-26]. Автентичні тексти звичайно ж є оптимальним засобом навчання іноземної мови, однак, приймаючи до уваги велике розмаїття лексики, граматичних структур та форм, авторський стиль, Є.В. Носонович [4] пропонує вживати термін «методична автентичність», що передбачає створення матеріалів з навчальною метою, які будуть максимально наближені до природних. Крім того до методичних параметрів навчального тексту належать його дидактико-методичні характеристики: тематичність; ; інформативність; обмеженість мовного матеріалу; обсяг текстового матеріалу; доступність текстового матеріалу (за змістом та мовним наповненням; здатність долати труднощі; врахування навчального рівня); відповідність тексту цілям навчання, віковим особливостям та інтересам студентів; використання текстового матеріалу по принципу від простого до складного; наявність в тексті мовного матеріалу, спільного або схожого для першої та другої іноземної мови (тобто врахування принципу субординативного трилінгвізму та врахування мовного і навчального досвіду).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Азимов Э.Г., Щукин А.Н. Новый словарь методических терминов и понятий (теория и практика обучения языкам). – М.: Издательство ИКАР, 2009. – 448с.
2. Болотнова Н.С. Филологический анализ текста: учебн. пособие/Н.С. Болотнова. – 3-е изд., испр. и доп. – М.: Флинта: Наука, 2007. – 520 с.
3. Вокуева О.Д. Использование текстов разных типов в обучении лексической стороне устной речи на начальном этапе в языковом вузе: дис. ... кандидата пед. наук: 13.00.02/О.Д. Вокуева. – Санкт-Петербург 1998. – 209 с.
4. Носонович Е.В. Методическая аутентичность в обучении иностранным языкам// Иностранные языки в школе. – 2000. № 1. – С. 11-16